

Ο καιρός στην Αθήνα ήταν κυριολεκτικά χάλια, η διάθεση μου πεσμένη εξαιτίας ενός εξαιρετικά πιεσμένου τετραήμερου στην πόλη και μιας ελαφριάς ίωσης, αλλά οι Ephemerals φρόντισαν να μου δώσουν νέα πνοή. Μέσα σε αυτή την πρόταση κρύβεται όλο το νόημα της εμφάνισης αυτής της εκπληκτικής μπάντας στο Κύτταρο.

Πηγαίνοντας στο Κύτταρο ήξερα πάνω κάτω τι να περιμένω. Μια μπάντα που δείχνοντας το μέγιστο σεβασμό στις ρίζες της παρουσιάζει κάτι νέο που καταφέρνει να ακουστεί τόσο αυθεντικό και το οποίο θέλοντας και μη σε παρασέρνει στο ρυθμό του. Δυστυχώς οι επαγγελματικές μου υποχρεώσεις (που με έφεραν και στην Αθήνα από τη μακρινή Σουηδία) με ανάγκασαν να χάσω του εξαιρετικούς εξ' όσων γνωρίζω Iota, όμως κατάφερα να απολαύσω τους Ephemerals σε όλο τους το μεγαλείο.

Είναι πραγματικά μοναδική εμπειρία να βλέπεις αυτούς του μουσικούς επί σκηνής να γεμίζουν το χώρο με εκρήξεις εκπληκτικών μουσικών θεμάτων και ιδεών. Είναι πανέμορφο να ακούς τον Wolfgang Valbrun να τραγουδά φέρνοντας στο νου ερμηνευτές άλλων εποχών. Είναι προνόμιο να ακούς τα κιθαριστικά θέματα του Hillman Mondegreen, θέματα που θέτουν νέα όρια στον soul ήχο. Ο τρόπος με τον οποίο οι Ephemerals ενώνουν την soul με το σύγχρονο rhythm and blues είναι εξαιρετικός, και την ίδια στιγμή τα περάσματα τους από μια πλειάδα διαφορετικών ειδών μουσικής που εκτείνονται από την Jazz μέχρι το Hip-Hop , προσφέρουν στον ακροατή (και θεατή του show τους) μια εμπειρία που αξίζει κάποιος να

την βιώσει.

Το σετ τους περιελάμβανε κυρίως τραγούδια από την τελευταία τους κυκλοφορία με τον τίτλο Egg Tooth, δεν έλειψαν όμως και μικρά διαμαντάκια από τις προηγούμενες δύο δισκογραφικές τους δουλειές καθώς και κάποιες όμορφες διασκευές. Η χημεία που επέδειξαν επί σκηνής ήταν χάρμα οφθαλμών και αυτιών και το συνολικό αποτέλεσμα λειτούργησε μέσα μου σαν πηγή γαλήνης και ονείρου.

Μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι στάθηκα τυχερός, καθώς είχα τη χαρά να απολαύσω ζωντανά μια μπάντα που φέρνει μια ολοκαίνουρια πραγματικότητα στα μουσικά δρώμενα. Μια μπάντα που αξίζει κάποιος να ανακαλύψει και βουτήξει στη μουσική τους, μια μπάντα που παρά το όνομα της κάθε άλλο παρά εφήμερη μοιάζει στο μουσικό στερέωμα. Μια μπάντα που με έκανε να αδιαφορήσω για τον χώρο στον οποίο έπαιζε και για την προσέλευση του κοινού. Όσοι δεν τους είδατε ή δεν τους ακούσατε ποτέ ΨΑΞΤΕ τους! Θα κάνετε το μεγαλύτερο δώρο στον εαυτό σας!

Ανταπόκριση: Γιώργος Παρδάλης

Φωτογραφίες: Νίκος Αργυρόπουλος